

## D ů v o d y:

Odvolací soud zrušil směnečný platební rozkaz proto, že se podle jeho názoru dlužnice neoctla v prodlení, ježto jí směnka nebyla předložena k výplatě po potvrzení vyrovnání a předložení k výplatě za vyrovnacího řízení nemělo význam, protože dlužnice tehdy nesměla platiti. Dovolatelka pokládá za nesprávný názor odvolacího soudu, že směnku jest předložiti vyrovnacímu dlužníku při splatnosti každé kvoty, a dovozuje, že se žalovaná octla v prodlení tím, že jí byla doručena žaloba, což nahraňuje presentaci směnky, a, že nezaplativši až teprve za čtyři měsíce po té, žalovaná ztratila výhody z vyrovnání, nesplnivši vyrovnání zplna a včas. Naproti tomu trvá odpůrkyně (žalovaná) na stanovisku, že nebyla povinna platiti, ana jí směnka nebyla předložena, že žalobkyně nežádala zajištění své pohledávky podle § 46 vyr. ř. a že doručení žaloby nenahraňuje předložení směnky k výplatě ve sporném případě proto, že ve sporu šlo o to, zda žaloba jest opodstatněna. Není třeba zabývati se posouzením otázky, zda žalovaná nesplnila vyrovnání plně a včas, odepřevši před sporem zapraviti splatné vyrovnací splátky, a zda byla žalobkyně povinna přes to předložiti jí směnku, ana byla již dříve předložena k výplatě při protestu. Žalovaná byla povinna zapraviti vyrovnací splátky vlastníku směnky. Plativši, jak zjištěno, nevlastníku, nezprostila se tím závazku ze směnky. Když pak směnka byla žalobkyní jako vlastníčí směnky proti ní zažalována, bylo její povinností, by bez zbytečného odkladu po doručení žaloby zapravila dosud splatné vyrovnací splátky. Doručení žaloby bylo nahrazeno předložení směnky k výplatě. I kdyby se tedy žalovaná neoctla v prodlení do doručení žaloby, měla zapraviti hned bez odkladu po doručení žaloby splatné již kvoty vyrovnací, chtěla-li se vyhnouti následkům nesplnění vyrovnání, i kdyby se byla v prodlení neoctla již dříve. Neučinila-li tak, stíhají ji následky nesplnění vyrovnání zapravením již tehdy splatných kvot, ana platila ony kvoty teprv po čtyřech měsících za sporu. Okolnosti, které žalovaná přednesla ve směnečných námitkách, neomlouvají její prodlení, ježto nejde ani o omluvitelný omyl, ani o omluvitelné nedopatření (srov. plen. rozh. nejv. soudu uveřejněné pod čís. 7760 sb. n. s.).

## Čís. 10314.

**Bylo-li již právoplatně vysloveno, že nárok nemanželského dítěte proti otci zanikl, ježto dítě bylo s to, by se samo vyživovalo, nelze se na otci domáhati nové úpravy výživného z důvodu, že poručenstvo zamýšlí dítě, dosáhnuvši již 18 roků, dáti do polepšovny.**

(Rozh. ze dne 10. listopadu 1930, R II 387/30.)

Ve sporu bylo právoplatně uznáno, že nárok nezl. nemanželského dítěte proti otci na placení výživného zanikl, ježto dítě jest s to, by se samo vyživovalo. Zamýšlejíc dáti nezletilce do polepšovny, navrhlo po-

ručenstvo dítěte, by bylo nemanželskému otci uloženo hraditi výlohy nezletilcova pobytu v polepšovně. O b a n i ž š í s o u d y vyhověly návrhu, r e k u r s n í s o u d z těchto důvodů: K výživě patří i útraty výchovy, t. j. opatření prostředků, z nichž mají býti uhrazeny potřeby dítěte. Podle § 16 druhý odstavec zákona ze dne 24. května 1885, čís. 90 ř. zák. není vyloučeno, že na návrh zákonného zástupce a se souhlasem opatrovnického soudu mohou býti odevzdány mladistvé osoby i mimo případy v zákoně uvedené do polepšovny pro mladistvé provinilce. Tyto ústavy jsou zařízeny tak, že se v nich pečuje o mravní a náboženskou výchovu provinilců, jakož i o přiděl takového přiměřeného zaměstnání, které vyhovuje jejich schopnostem a jich budoucímu prospěchu. Prvý soud zjistil, že v tomto případě jde o mimořádné výchovné opatření ve smyslu § 166 obč. zák., což v rekursu není popíráno. Ani to, že právoplatným rozsudkem bylo vysloveno, že nárok nezletilce ze soudního smíru zanikl, ježto nezletilec jest s to, by se sám vyživoval, nevadí tomu, by se zřetelem na skutkové okolnosti, zjištěné soudem poručenským, nebylo vydáno nové usnesení o výměře vyživovacího příspěvku k mimořádným účelům.

N e j v y š š í s o u d zamítl návrh na novou úpravu výživného pro nezletilce.

#### D ů v o d y:

Jest nesporno, že rozsudkem ze dne 14. května 1930 bylo vysloveno, že nárok nezletilce na výživné proti jeho nemanželskému otci ze soudního smíru zanikl, ježto nezletilec jest s to, by se sám vyživoval. Že nezletilec po této době pozbyl výdělečné schopnosti, nebo, že tato schopnost byla tak podstatně omezena, že by si sám vlastní prací nemohl opatřiti dostatečnou obživu, nebylo prokázáno, ba ani tvrzeno. Jen za tohoto předpokladu bylo by lze mluvit o nutnosti nové úpravy výživného. Toho tu není, když poručenstvo zamýšlí nezletilce dáti do polepšovny, — čímž by vznikly náklady na jeho chování v ústavu a ošacení, — poněvadž nezletilec jest s to samostatně se živiti, a 16. října 1930 dosáhl již 18. roku, překročiv věk pro přijetí do polepšovny stanovený (srov. §§ 13 a 14 zák. čís. 90/1885 ř. zák.). Skutečnost, že se nezletilec práci vyhýbá a z učení zběhl, nemůže opodstatniti závazek nemanželského otce k jeho další výživě, poněvadž jeho zákonná vyživovací povinnost zanikla tím, že nezletilec podle rozsudku nabytí schopnosti samostatně se živiti, při čemž nezáleží ani na druhu a způsobu práce, kterou jest schopen opatřiti si výživu. Bylo proto důvodnému dovolacímu rekursu, vytýkajícímu právem srovnalým usnesením nižších soudů zřejmou nezákonnost (§ 16 nesp. říz.) vyhověti a usnésti se, jak se stalo.

#### Čís. 10315.

**Zástupci, jemuž předáno výhradné zastoupení v určitém obvodu, byl tento obvod vyhrazen a byl zástupce jedinou osobou, jež byla oprávněna**